

Paul och Ruths Odyssée

av Louise Mather Griffith

Paul och Ruths Odysséer

av Louise Mather Griffith
1997

Dedikerad till

min syster Ellen
som dog 29 september 1997

Mitt tack till min brorsdotter, Donna Ehrhardt Ryherd,
för att hon uppmuntrade att
skriva om mina föräldrar, Paul och Ruth.

Och till min syster Patricia Breitsprecher,
för redigering och typsättning.

Och min son Robert Paul Griffith
för tryck på att spela in mina minnen av vår familj.

Marriage * Certificate

Stat of Iowa,

Boone County, ss.

To all Whom it May Concern:

This Certifies

That on the 26 day of June A. D. 1912
at Madrid, Iowa in said County,

according to law and authority, I duly joined in marriage,

Mr. Paul V. Mathis of West Branch, Iowa and

Mrs Ruth Anderson of Madrid, Iowa

Given under my hand this 26 day of June
A. D. 1912

By

C. O. Morland,
Lutheran Pastor

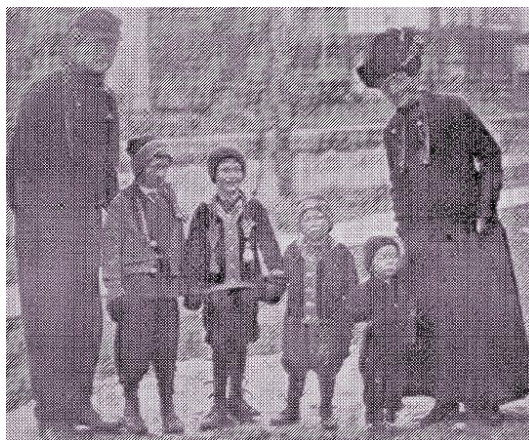
Pauls och Ruths Odyssé

av Louise Mather Griffith

Allt började på [Fairchild Street](#) i [Iowa City](#).

Paul Mather från [Springdale](#) bodde med sin storasyster Rachel som var gift med Stephen H. Bush, chef för avdelningen för romerska språk vid University of Iowa.

De bodde på Fairchild Street mittemot Roberta och Carl Seashore¹ [Fg02] vars brorsdotter, Ruth Anderson [Fg04] från Madrid, var förstaårselev vid universitetet och hjälpte Seashores med sina fyra unga söner.

Familjen Carl Seashore

Carl Seashore var farbror till Ruth, bror till hennes mor, Emma Seashore Anderson [Fg04]. Han ansvarade för psykologiavdelningen vid universitetet. De två familjerna var vänner och Paul och Ruth blev förälskade.

Sunnyside

Vigseln skedde på Sunnyside, en liten gård strax utanför [Madrid](#), Iowa, mellan Paul Vetti Mather och Alma Ruth Emily Anderson den 26 juni 1912.

I skuggan av ett stort lindträd sa Ruth, 21, med en armbukett av tusenskönor "I do" och Paul, 23, sa "I do" och placerade guldbröllopsringen på sin bruds finger.

På bröllopfesten fanns brudgummens bror, Anders Mather och brudens syster Agnes Anderson [Fg03]. Blomsterflickor var Roberta Anderson [Fg04] och Millicent Bush.

Bröllofsfoto Paul och Ruth

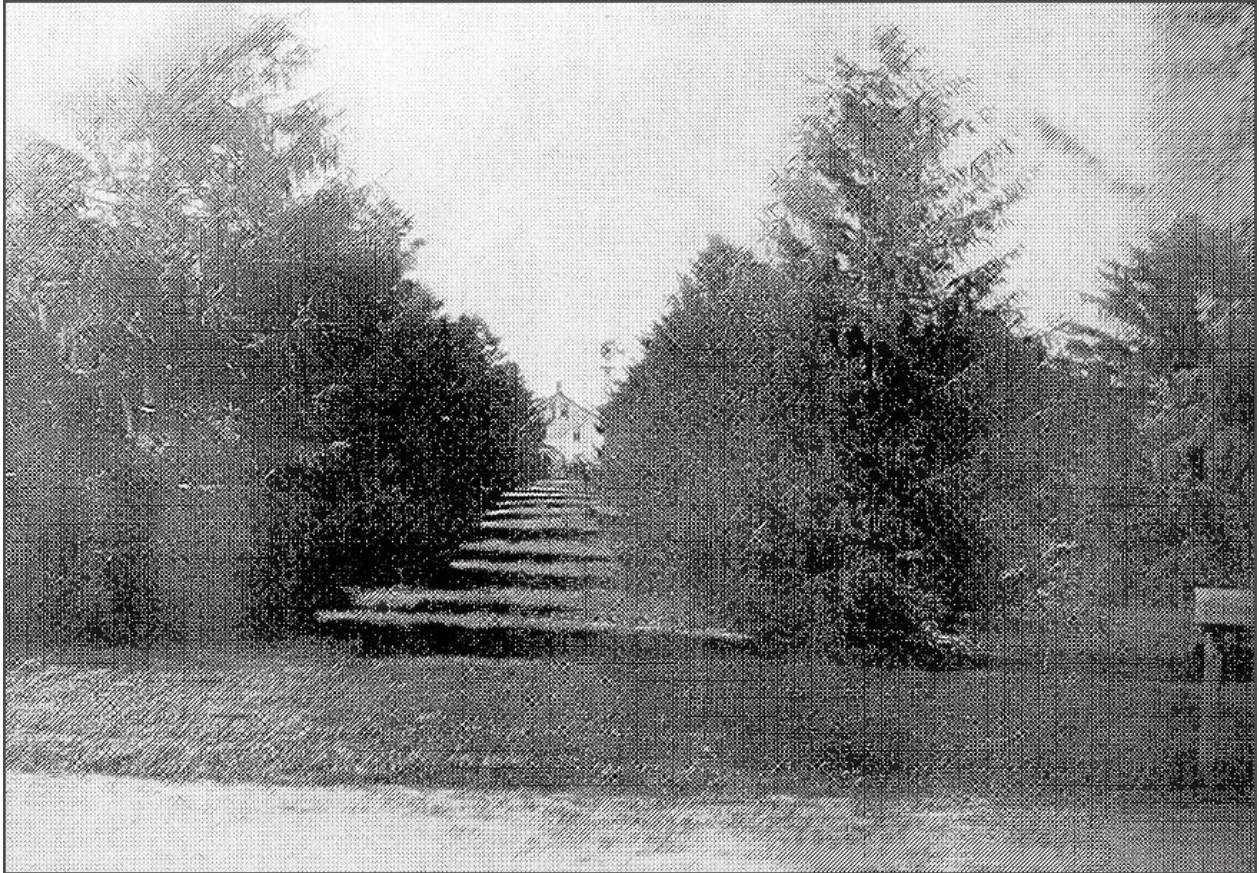
Familjemedlemmar från båda släkterna Mather och Anderson hade kommit till vigseln. Mormor Anderson² [Fg04] hade fixat en härlig lunch för gästerna att njuta av innan de åkte med tåg till Iowa City, Des Moines, Springdale och West Branch.

¹ Carl E. Seashore (1866-1949). Kusine med Adolf Svenssons barn i Borg, Mörlunda.

² Emma Anderson Borg (1867-1930). Syster till Carl Seashore, Ruths mamma.

Paul hade planerat smekmånaden med en resa på ångaren Great Lakes Steamer. De gick ombord i [Duluth](#) och av i [Chicago](#).

Deras drömmar var att skapa sitt hem på Evergreens, förfäderna Mathers hem nära Springdale. Sommarmånaderna var fyllda med jordbruksarbete för Paul och att göra det nya hemmet klart för Ruth. Men det var stormmoln över det unga paret.

Evergreens, Springdale, Cedar, Iowa

Pauls syster Beth hade gift sig med Fred Higbee några veckor efter Pauls och Ruths bröllop och omedelbart låtit det bli känt att de inte ville ha dem hos Evergreen.

Det "kom till sin spets" när en ny ladugård skulle byggas och Paul och Fred inte kom överens om typen av byggnad. Efter hetsiga debatter beslutade Paulus och Ruth att de inte kunde stanna kvar. De flyttade till Cedar Rapids i Kenwood Park-området och Paul blev en Aetna livförsäkringsförsäljare. Det var här Paul Junior föddes den 29 juni 1913.

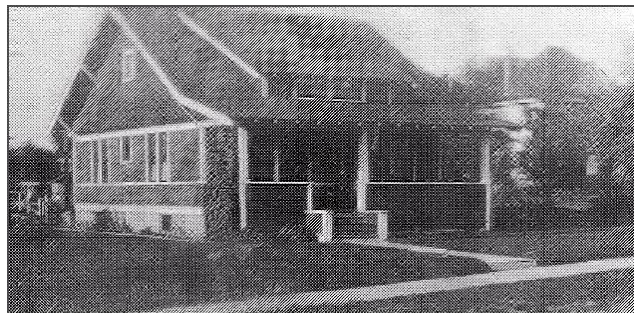
Minneapolis, St. Paul

Paul och Ruths odysseé tog dem till [Minneapolis](#), Minnesota, där Paul blev kontorschef för Aetna Life Insurance Company. Här föddes Emma Louise den 21 december 1915.

Ruths syster Roberta [Fg04], 14, var gymnasieelev och hon skulle bo i Minneapolis med Paul och Ruth och deras två barn, Paul och Louise.

Roberta sa alltid att hon lärde Louise att gå och prata och hon var en mycket älskad familjemedlem. De flyttade till St. Paul och Paul och Ruths tredje barn, Ellen Roberta föddes den 15 oktober 1917.

Krigsmoln hängde över horisonten i Europa och när USA gick in i konflikten gick Paul med i nationalgardet, även om han hellre skulle ha velat gå in i den aktiva armén.

St Paul, Minnesota

Det var spårvagnsstrejker i tvillingstäderna, [St Paul](#) och Minneapolis det året och pappa inkallades i tjänst. Mamma sa att några av bråkmakarnas fruar skulle använda hattnålar för att sätta skada vakterna. En mycket svår skogsbrand utbröt i norra Minnesota runt Duluth och pappa kallades ut för tjänstgöring där för att hjälpa till att rädda indianer från reservationerna.

Ett levande minne av slutet av första världskriget från ett fönster (förmodligen Aetna Life-kontoret) högt ovanför gatan när vi tittade på trupperna i paraden. Pappas nationalgardsenhet marscherade förbi, och det var en stor dag i mitt unga liv.

Paul V. Mather i uniform

Även om jag tror att pappa hade gjort bra ifrån sig i sin försäkringskarriär, kände han alltid gårdens dragningskraft och jag tror att Evergreens alltid fanns i bakgrunden

Wellman

Jag var sex år när vi flyttade till en gård nära [Wellman](#), inte långt från farbror Carl [Fg05] och moster Clementine Anderson, mors bror. Paul gick i Pilot Knob country school.

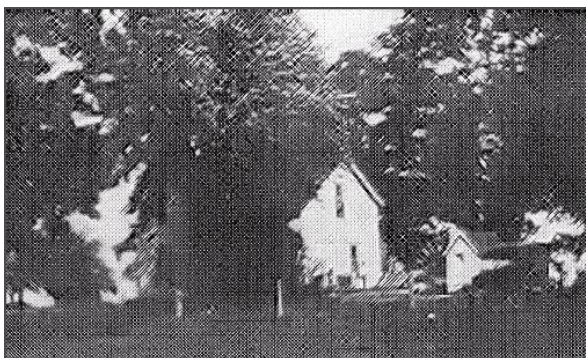
Det var där jag lärde mig att det verkligen finns en påskkanin. Mamma hade färgat ägg och lagt dem i ett bo nära hönshuset och vid juletid anlände jultomten med en påse presenter. Jag var helt övertygad om detta ett tag.

Inom ett år eller två, jag vet inte säkert, skulle vi flytta igen, den här gången till en gård nära Carlyle i Des Moines-området.

Förberedelser gjordes för en gårdsförsäljning med grisar som huvudattraktion, men på morgonen för försäljningen dog grisarna av kolera. Kadavren drogs bort och vi flyttade från gården.

Des Moines

Det var på en skola på landet nära [Des Moines](#) som jag började min utbildning. Paul [Fg05] och jag gick dit, men en dag bestämde oss för att en genväg genom en betesmark. Vi gjorde det bara en gång, för vi visste inte att det fanns getter på fältet och en bock förföljde oss. Vi tog oss över ett staket i tid, men vi tog aldrig genvägen igen.

Hemmet utanför Des Moines

Kolgruvor fanns i området och en dag hade mamma en åsna stående vid sitt fönster. Åsnorna användes för att dra kolvagnar i gruvorna och när de var för gamla för att arbeta fördes de upp till ytan och släpptes fria. Mammans besökare var en av dem.

Ekonomi var mycket skral och pappa och mor planterade kål i hopp om att sälja dem i Des Moines. På sommaren när de skördades lastade pappa vår Model T och sålde dem från dörr till dörr i staden. Några sålde han på ett av sjukhusen.

Den sommaren hade Shriners ett stort fyrverkeri på stadens marker. Jag var livrädd och tillbringade kvällen i baksätet på vår bil med en filt över huvudet. Jag har aldrig lärt mig att njuta av smällare och fyrverkerier.

Farbror Lloyd [Fg04] var hemma från kriget och arbetade på Pittsburgh Des Moines Steel. Han besökte oss många helger och blev en av mina favoritfarbröder.

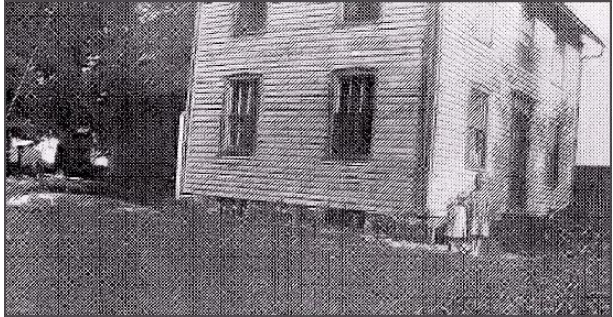
Vi var snart på väg igen. Den här gången till [Cedar Valley](#) nära West Branch på en gård som ägs av pappas kusin, Carl Mather, från Tipton.

Cedar Walley

Mars var den vanliga tiden för bönder att flytta till en ny plats, så det var vinter när vi anlände till Cedar Valley.

Huset hade mycket att önska. Kökets norra vägg hade ett stort hål i sig och en grov filt spikades över hålet tills våren kom och reparationer kunde göras.

Paul [Fg05] och jag gick över fälten till Gower School nr 5.

*Hemmet i Cedar Valley före renovering.
Lägg märke till de två små barnen framför
huset.*

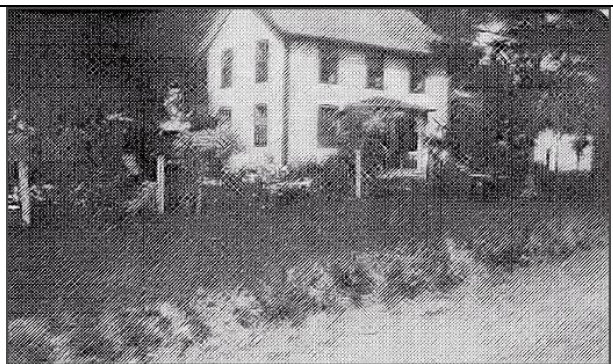
Familjen Thumma och vår familj var de enda som inte var irländska katoliker i samhället. Jag minns inte att Paul hade några problem i skolan, men jag verkade vara konstant retad. Till så pappa åt mig att stå upp för mig själv och då gick det bättre.

Vi gick i Friends Church i Springdale så ofta som möjligt, men när vägarna var för leriga åkte vi till St. Joseph Catholic Church som låg nära skolan. Mor ingick i Ladies Aid-gruppen och pappa bidrog till kyrkan varje år. Allt detta gjordes tillsammans med goda grannar, särskilt Fitzpatricks.

Flera gånger om året hölls fester i ett av hemmen. Vanligtvis var det musik med fiol och dragspel och kort som spelades, följt av en riklig lunch. När vi hade den hemma hos oss oroade sig mamma alltid för konserverna på hyllorna i källaren. Med dansen kom golvet att börja svänga, men pappa stöttade hyllorna speciellt vid dessa tillfällen och det var aldrig någon kris.

Mamma skrubgade och målade huset och gjorde det till ett bekvämt, trevligt hem. Gården var inhägnad och det var rikligt med blommor, många var från moster Roberta Seashores trädgård i Iowa City.

Jag tillbringade många timmar i trädgården och gjorde vägar och parker i sandhögen med små stenar och lummiga kvistar, till och med en pool från en gammal panna sänkt i sanden. Paul och jag lekte på höskullen och i bäcken i kohagen. Vi red Larry, vår ridhäst, när vi skulle ta in korna.

Hemmet efter reparationer och målning

Paul var Lone Scout och vi hade många projekt. Spårning, träarbete, följde en stig i skogen vid Cedar River, gjorde en totempåle etc. Lone Scouts sponsrades av Wallace's Farmer för landsbygdspojkar. Han deltog i Scout Camp med en organiserad stadsgrupp på Grey's Ford.

Ellen [Fg06] led av astma, bronkit och St. Vitus' dance (danssjuka) så hon deltog inte så mycket i våra lekar. Men livet var inte bara lek utan bestod även av mycket arbete även om vi inte såg det som ett slavgöra.

Tidigt på morgonen gick Paul och jag med pappa och mamma och utförde våra sysslor - mjölkade korna för hand (jag sa alltid att det är därför jag har stora knogar), matade grisar, hästar och kycklingar. Det var mitt jobb att samla äggen på kvällen.

På vintern tog Paul och jag in ved till värmaren i vardagsrummet och spisen. Den här arbetsuppgiften gjorde vi när vi kom hem från skolan. Mamma skulle laga lunch åt oss, vi låg, på vardagsrumsgolvet och läste serier i Chicago Tribune, och gick sedan till ladan för mjölkning, etc.

Kvällsmaten skulle vara klar när vi kom från ladan. Vi drev DeLaval-avskiljaren och städade upp för att äta. Mamma var en utmärkt kock och dukade alltid ett rikligt bord. Vi bodde i Cedar Valley i åtta år och avslutande 'elementary school' Paul hade gått i 'high school' i Springdale och ridit hästen Larry sex miles, i alla väder.

Året då Paul var en junior i 'high school', reste han till [Greenfield](#), Massachusetts, för att bo med Faster Evie och Uncle Houghton och deltog i Deerfield akademi.

Det var dags för mig att börja på 'high school' och det bestämdes att jag skulle gå på [Des Moines](#) och bo med moster Hazel och farbror Lloyd [Fg10] för att gå på Warren Harding Jr. High.

Pappa och mamma och Ellen skulle lämna gården i Cedar Valley och flytta till [Pierceton](#), Indiana, där pappa skulle bli gårdschef för Aetna Life. Under depressionen förlorades många gårdar till försäkringsbolag och någon var tvungen att driva dem.

Pierceton, Indiana

När skolan var slut i Des Moines tog jag tåget och åkte till Indiana. Mamma och Ellen träffade mig i [Warszaw](#) och vi körde till gården nära Pierceton. Jag älskade det stora gamla huset med valnötspanel med en stor öppen trappa.

Hemmet nära Pierceton, Indiana

Den hade byggts vidare till den ursprungliga stugan med en öppen spis. Det fanns 3 stora rum på nedervåningen och ett litet rum med samma arrangemang på övervåningen. Ytterdörren hade härliga sidoljus, men hade uppenbarligen inte använts på flera år. Mor beställde gardiner från Sears Roebuck för de stora fönstren och upprepade arbetet med att skrubba, måla och göra ett trevligt hem för sin familj. Mina glada minnen av platsen var söndagseftermiddagar när vi picknickade vid en av de många sjöarna i närheten - ofta i sällskap med grannar.

Paul var hemma från Deerfield i Greenfield, Massachusetts, och arbetade på en personalbyggnad till ett nytt skolhus i Larwell, en liten stad i närheten.

Pappa arbetade hårt med att försöka driva gården, men det var svårt när hans chef fanns i Columbia Cite och inte kände till de lokala väderförhållandena. Innan sommaren var över hade pappa blivit av med sitt jobb.

Mamma tog ner de nya gardinerna, packade ihop dem och återlämnade dem till Sears.

Defiance, Ohio

Vi flyttade in i ett stuckaturhus på [Harrison Street](#) i Defiance, Ohio, och pappa blev försäkringsagent. Huvudlinjen på B&O Railroad låg precis bakom vårt hus och när varje tåg mullrade förbi huset skakade det så man inte kunde höra någon prata förrän tåget försvunnet.

Det var 1930 och depressionen hade slagit hårt i Ohio. Det var en industristad med stålverkstäder som tillverkade maskiner som skulle skickas till Ryssland. Men även det hade minskat, och många män blev utan arbete. Pappa kunde inte sälja försäkringar till arbetslösa män, så även han stod till slut i kö för ett jobb, som han aldrig fick.

Mamma tog ett jobb i Dime Store och Paul arbetade före och efter skolan i et mejeri. Han gick sista året i high school och jag som andraårselev. Det var min lyckligaste high school-upplevelse.

Pappa var väldigt deprimerad och satt uppe många nätter och läste de fyra volymerna av "Napoleons liv".

Ellen hade problem med öronen och jag åkte buss med henne till [Ft. Wayne](#), Indiana, en gång i månaden.

Pengarna var det väldigt ont om, och jag klagade till pappa över att behöva äta så mycket potatis. Han sa åt mig att laga mat för en dag utan potatis och jag klagade aldrig igen. Det fanns inget annat val än att äta potatis och sardiner.

Mamma började ha ischias och hade stor smärta i benet. Hon kunde inte arbeta i affären och pappa bestämde sig för att köra tillbaka till Iowa och se om han kunde hitta arbete. Jag skulle följa med honom och hjälpa till på Evergreens.

De närmaste veckorna hade jag ingen kontakt med familjen och oroade mig för vad som skulle hända med oss. Jag tillbringade dagarna med att rensa ogräs runt gården, städa och arbeta för Gagas³ familj.

En dag på sensommaren läste jag i Des Moines Register, att min Mormor Anderson [Fg04] hade dött på ett sjukhus i Des Moines. Jag blev verkligen chockad.

Mamma hade kallats till Madrid när hennes mamma blev sjuk men var redan död när hon anlände med tåg. Hon stannade hos morfar några dagar och klev sedan på tåget för att återvända till Ohio. Hon kom så långt som till Iowa City, men var tvungen att stanna där eftersom hon blev mycket sjuk. Farbror Carl och moster Roberta [Fg02] hjälpte henne och när hon kom ut från sjukhuset och då åkte hon till Seashores hem.

Under tiden hade pappa fått jobb på Collins Farms of Cedar Rapids och han, tillsammans med Paul och Ellen, packade ihop hushållssakerna och flyttade tillbaka till Iowa.

³ Mormor Mather

Madrid, Iowa

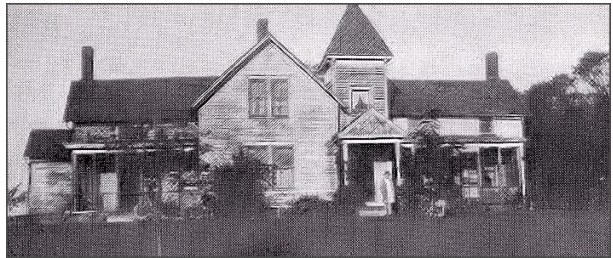
Med pappas arbete ingick inte ett hus där vi kunde bo, så mamma, Ellen och jag åkte till Madrid och bodde den hösten med morfar Anderson [Fg04]. Paul skrev in sig som förstaårselev i Iowa City och bodde hos moster Rachel och farbror Stephen Bush.

Ellen och jag skrev in oss i skolan i [Madrid](#) - jag gick då en junior i high school. Pappa jobbade i [Hawkeye](#) och besökte oss när han kunde i Madrid.

I juletid flyttades han till [Britt](#), så mamma Ellen och jag följde med honom dit. Vi bodde i stan för det fanns inga vardagsrum på gårdarna pappa skötte.

Forrest City, Iowa

Efter sex veckors skolgång flyttades pappa till [Forest City](#) där vi bodde i en stor bondgård. Körfältet till byggnaderna var genom en stor äppelodling som var vacker den våren.

Huset i Forrest City

Paulus fick sina tonsiller borttagna i Iowa City vilket gjorde att han hade svårt att se.

Han lämnade skolan och kom till Forest City med oss. Han fick jobb på en oljestation i Forest City.

Som vanligt arbetade mamma med huset, och pappa arbetade på gårdarna. Ellen och jag åkte skolbussen till skolan och den vintern var snön väldigt tung och djup. Så vi åkte i en släde dragen av hästar. Om vi blev för kalla kunde vi springa bakom släden och hålla i med en hand.

Jag var senior på high school och mamma sydde en klänning som varit hennes för att ha på sig på banketten - Forest City hade ingen studentbal. Jag hade alltid lätt att få vänner så jag anlände till balen tillsammans med flera andra flickor.

I juletid berättade mamma att hon väntade barn i februari. Paul var 18, jag var 16 och Ellen 13. Det var en mycket svår vinter för henne, både fysiskt och känslomässigt.

Och sen var det dags att röra på sig igen! Pappa skulle arbeta för Equitable Life som drev två gårdar nära [Kanawha](#).

Det planerades för att jag skulle stanna i Forest City och arbeta för mitt arbete hos en ung läkare och hans fru. Jag flyttade in till stan den första februari och mamma, pappa och Ellen förberedde sig för att flytta till Kanawha.

Vintervädret fortsatte med mycket snöande så pappa tog mamma till sjukhuset i Forest City några dagar tidigare för att invänta barnets födelse.

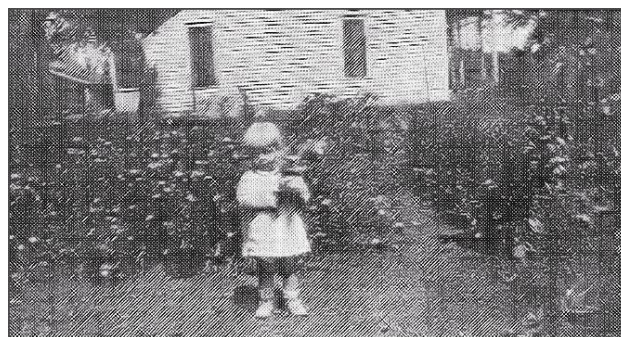
Det var en vacker liten flicka född 15 februari och pappa och mamma bad de tre äldre att namnge henne. Hon var så liten att vi alla var överens om Patricia Ann och hon skulle heta Patty Ann [Fg06].

Jag fortsatte i skolan och tog examen i juni.

Kanawha, Iowa

High school var över, och jag var ivrig att stanna hemma med familjen och bekanta mig med min nya lillasyster.

Jag blev chockad när jag såg den eländiga lilla bondgården där de bodde. Ingen el, rinnande vatten eller badrum inomhus. Men det här var inte ovanligt.

Patty i trädgården nära bondgården i Kanawha

Ingen av de gårdar som vi hade bott på hade dessa bekvämligheter. Återigen kunde mamma sätta i gång med att städa, måla och ordna boendet så bekvämt och attraktivt som hon kunde.

Jordbruksmarken var väldigt platt, efter att ursprungligen ha varit en sjö. Ett dike på baksidan av marken dränerade fälten. Mamma hade en stor grönsaks- och blomsterträdgård och varje sommar konserverade hon för vintermånaderna.

Paul, Ellen, Paul Jr, Louise, Ruth med Patty i famnen.

Patty växte upp och Ellen gick i en landsortsskola. Paul arbetade på en bensinstation i Kanawha.

Pappa blev involverad i ett samhällsprojekt via Wright County REA, en av de första i Iowa. Jag hjälpte till när jag kunde både i huset och på gården, jag lärde mig att köra traktorerna och skörda majs under hösten.

Det verkade inte finnas någon framtid för mig där, även om jag började dejta en av de norska grannpojkena. Vi skulle ha en dejt till 19:30 och han skulle anlända 18.00. Många gånger var jag sen med att göra mig i ordning, och det blev verkligen ett skämt i familjen.

Sen kom farbror Carl och moster Roberta Seashore [Fg02] till min undsättning. De skrev till pappa och mor och föreslog att jag skulle åka till [Wahoo](#), Nebraska, efter jul för att gå på Luther Junior College där farbror August Seashore [Fg01] var ordförande för den lilla Lutherska akademien och junior college.

Vi tillbringade julen med farbror Lloyd och moster Hazel [Fg08] och återvände sedan till Kanawha.

Carl och Helen Seashore [Fg03] bodde i [Omaha](#), Nebraska och de stannade till i Des Moines på väg från Iowa City. Vi hade planerat att jag skulle åka till Omaha med dem och ta tåget till Wahoo. De bodde i en lägenhet på tredje våningen i en gammal herrgård, en vacker plats men de många stegen på utsidan av huset var jobbiga.

Jag tog tåget och anlände till Wahoo för att arbeta för mitt uppehälle i Seashores hem och gå på junior college. Jag skrevs in på affärskursen, tog några nödvändiga bibelkurser och gick med i charmanaden, kvinnokören och den blandade kören.

Jag hatade stenografi och redovisning men älskade mina andra kurser. Alla var vänliga och jag led bara ibland av hemsjuka.

Sally (Julianne) Seashore [Fg03], några år äldre än jag, var hemma och väntade på att ekonomin skulle tillåta henne att gå på Iowa University. Hon hade tagit examen från affärskursen på Luther. Vi var rumskamrater i hennes hem, och jag kände mig inte välkommen av henne.

Efter vårterminen, återvände jag hem under sommaren och hjälpte mor och pappa på gården.

Under tiden hade Paul gift sig med Maxine Herdman som han hade dejtat i Kanawha. De bodde i Des Moines där Paul arbetade för Western Auto.

Den hösten återvände jag till Wahoo, men den här gången bodde jag i ett studenthem där Mildred McCarthy från Cody, Wyoming var min rumskamrat. Detta år visade sig vara mycket trevligare för mig och jag fick många goda vänner.

Den våren åkte vår Charmanade-kör med buss till lutherska kyrkor i Nebraska. Vi skulle ha en kvällskonsert och sedan övernatta i ett församlingshem. Min rumskamrat och jag bodde i ett hus täckt med torv en natt nära [Platte River](#). Det var mycket bekvämt, och jag förundrades över platsens uppenbara historia.

Farbror August Seashore [Fg01] dog den våren och det skedde förändringar på Luther College. Farbror Carl och moster Roberta [Fg02] hade fortsatt som mina mentorer. Jag hade fått många goda vänner, både pojkar och flickor, några som jag höll kontakten med i många år.

Iowa City

Pappa, mamma, Ellen och Patty Ann var fortfarande i Kanawha och jag tillbringade flera veckor hemma innan jag åkte till Iowa City för att studera på Carl Seashores skola.

Jag skrev in mig på universitetet på hösten och betalade 34 dollar för undervisningen eftersom både pappa och mamma hade varit studenter där

Mitt arbete fortsatte vid Seashores och jag hade ett sekreterarjobb hos Dr Barnes på Speech Department. Jag skulle säga att jag var en bra sekreterare, och dr Barnes behöll mig hela året.

Seashores åkte till Kalifornien över vintern och Lillian Pemberton och jag hittade en lägenhet. Vi lagade vår egen mat och hennes föräldrar i West Branch bidrog mycket till vår mat.

Jag sökte jobb hos Dean of Pharmacy, och efter en vecka insåg jag att min stenografi saknades. Carl Seashore, som med sin familj bodde hemma den sommaren, föreslog att jag skulle gå en kurs i Speed Writing på den lokala handelshögskolan och arbeta för mitt uppehälle hos en familj vars man tog sin magisterexamen i musik.

På hösten fick jag jobb hos Don Mallett, biträdande dekanus, med kontor i källaren i Old Capitolium. Jag arbetade mest med SRE-studenter (Student Relief Emergency) som ordnade jobb och hjälpte studenter ekonomiskt.

Jag hade dejtat Jimmy Mudge ett tag, men hans rumskamrat, Harold Griffith, började fråga efter en dejt. Vi hade träffats på Scrobby Club i Congregational Church och vi sågs ofta den våren. Han utexaminerades med klassen 1936 med en Liberal Arts Degree och Certificate of Journalism.

Mina studier gick äntligen bra efter att ha avslutat med vetenskap och franska kurser. Mitt huvudämne var att utvecklas till Special Remedial Education for Elementary grades, ett nytt område inom utbildning.

Den hösten hade jag flyttat till Clinton Place, ett privatägt hyreshus där jag arbetade för mitt uppehälle. Harold och jag hade förlovat oss på våren, innan han avlade examen och var anställd som Advertising Manager av Clayton County Register⁴ i Elkader.

Min enda fritidsaktivitet som jag hade fortsatt på S.U.I⁵ var medlem i Mixed Chorus. Vi tränade varje vecka och gav flera konserter per år.

Vid jultid sjöng vi "Messias" och vår konsert var planerad till den 14 december 1936. Jag var klädd i min dräkt för att gå på Memorial Union när pappa ringde och sa att mamma var på sjukhuset i Mason City med lunginflammation.

Jag tog pendeltåget till [Cedar Rapids](#) och därifrån tåget till [Clarion](#) som var framme nästa morgon. Mammans tillstånd diagnostiserades som en emboli i lungan och det fanns lite hopp för henne.

Ellen var i Kalifornien med farbror Anders⁶ och moster Alleda och Patty åkte till moster Hazel och farbror Lloyd [Fg10] när mamma blev sjuk. Patty var fyra år gammal och skulle vara fem i februari.

Den 21 december dog mamma, och vi var alla förkrossade. Det var min 21-årsdag. Harold kom till Kanawha när jag ringde efter honom. Han blev mitt stöd de kommande sex månader.

Jag insåg att pappa inte kunde behålla huset, ta hand om Patty och fortsätta med sitt jordbruk. Det var ingen tvekan om att jag behövdes där, så jag hoppade av college och gjorde vad jag kunde för att skapa ett hem för Patty och pappa.

⁴ Dagstidning

⁵ State University of Iowa

⁶ Anders var bror till Paul Mather

Det var en mycket svår vinter för oss alla tre. 1937 var kallt och snön hopade sig så bilar kunde inte köra på vägen. Harold var upptagen med sitt jobb på The Register och det tog veckor innan han kunde köra ut för att träffa mig. Det enda som höll mig igång var att planera för vårt bröllop som skulle ske den 26 juni, på gräsmattan som mamma och jag hade planerat.

Ellen kom hem från Kalifornien den våren och gick ut gymnasiet i Kanawha.

Inbjudningar skickades ut till mitt bröllop lördagen den 26 juni klockan 11 följt av en buffémiddag. Berta kom ut några dagar tidigare med Emily för att hjälpa till med förberedelserna. Den stora dagen kom men vädret var kallt och regnigt.

Harold och Dave, hans tvillingbror som skulle bli hans best man, tillbringade fredagskvällen på hotellet i Clarion. Mildred McCarthy, min rumskamrat på Luther College, kom från Cody, Wyoming för att bli brudtärna. Patty Ann skulle bli blomsterflicka. Harolds bror Homer och Gene Mather, min kusin, var vaktmästare.

Harold hade fått äktenskapslicensen i Clarion eftersom gården var i Wright County, men vädret var så eländigt att det bestämdes att vi skulle åka till metodistkyrkan i Kanawha - i Hancock County. Följaktligen rusade Harold till Garner för att få en ny licens.

Under tiden anlände gästerna till gården och skickades in till staden till kyrkan för att invänta ceremonin som gick som planerat, förutom att prästen inte mådde bra och svettades ymnigt.

Flera av mors vänner hade förberett middagen som serverades i kyrkans källare.

Bland gästerna fanns Gaga (mormor Mather), farbror Carl och moster Clementine [Fg05] från Wellman med dottern Helen. Andra var familj och vänner, men jag var särskilt glad att Gaga kom.

Harolds föräldrar, Abbie och Harry Griffith och hans syster Helen och bror Homer var också där med farbror Bert, moster Rose och Mildred Grannis av Oelwein. Paul, Maxine och Richard kom från Des Moines.

Senare på eftermiddagen åkte Harold och jag till Minneapolis där vi övernattade på Curtis Hotel.

Vår bröllopsresa inkluderade Duluth, Grand Marais och Ft. Francis, Kanada, nu känd som [Thunder Bay](#) country.

Hemma hos Kanawha hade Ellen tagit min plats för att skapa ett hem för Patty och pappa, men det var viktigt att hon också gick vidare med sitt liv. Hon hade tilldelats ett stipendium vid Luther College i [Decorah](#).

Pappa reste österut och han och Millicent Bush gifte sig. Hon var syster till pappas svåger Stephen Bush i Iowa City. De hade känt varandra när pappa hade gått på Exeter och hade fortsatt vänskapen genom åren. Hon var sjuksköterska och hade arbetat i rika människors hem i Boston.

Pappa och Millicent flyttade till ett fint hem i Kanawha där Patty började dagis den hösten - hon var nu fem år gammal och besökte ofta med Harold och mig.

Elkader

På Thanksgiving bjöd Grammy⁷, farbror Lloyd och moster Hazel att komma på besök. De åkte på torsdagskvällen och på fredagen skulle pappa Griffith och Druyor från Prairie du Chien köra till Des Moines för att delta i ett pressföreningsmöte. När de körde genom Oelwein, sjönk pappa ihop och Druyor skyndade till honom på sjukhuset där de förklarade honom död av en hjärtattack.

Harold hade arbetat som reklamchef sedan han tog examen från SUI, men pappa hade aldrig låtit honom verkligen engagera sig i verksamheten. Så med sin död kastades Harold in i att leda The Register. Pappas skrivbord var en fot djupt med papper som vi gick igenom lager för lager. Prenumerationslistan var i dåligt skick eftersom efter depressionen betalade människor inte med pangar utan med en kyckling etc. Det tog flera år innan allt skötte på ett korrekt sätt.

Dave, Harolds tvillingbror, gifte sig i januari 1938 och han och Ruby kom till Elkader där han skulle bli reklamchef. David Jr. föddes i september.

Den våren blev pappa Mather mycket sjuk av en odiagnostiserad sjukdom. Millicent bad mig komma hem för att ta hand om honom – jag var där i fem veckor Pappa fick blodtransfusioner hemma med donatorer från samhället. Förutom att ta hand om pappa, matlagning, städning etc., körde jag till Mason City Mercy Hospital flera gånger i veckan för att få blodprover skickade och kvittera utrustning. Det var en mycket svår tid att vara borta från Harold och hantera händelser i Kanawha.

Ellen kom hem från Luther College den våren och hjälpte till. Pappa var fortfarande svag men blev starkare och kunde arbeta på gården igen.

Patty hade bott i Des Moines med farbror Lloyd och moster Hazel men kom till Kanawha när

⁷ Abbie Griffith

pappa var bättre.

Jag tror Ellen åkte till Chicago och arbetade för ett judiskt par, matlagning, etc. Det var inget lätt jobb. Hon undervisade i skola där i Wright County den hösten, men det fungerade inte för henne, så hon återvände till Des Moines.

Jag hade börjat arbeta på The Register direkt efter att vi gift oss, men medan jag var med pappa i Kanawha kom Lona Vullgraf från Farmersburg, som jag hade ersatt, tillbaka till arbetet.

På hösten hade jag ett återkommande fall av "influensa", och efter flera besök hos Dr. Withell, kiropraktor, rådde han mig att träffa Dr. Hommel istället. Han hade rätt – jag var gravid. Slutet av april var datumet för barnets ankomst.

Harold var intresserad av att köpa en Ludlow till kontoret och hade hittat en i Nebraska. Försäljaren planerade att han och Harold skulle köra dit för att avsluta affären den sista veckan i april. Dr. Hommel försäkrade Harold att barnet inte skulle anlända på flera dagar. De åkte tidigt på lördagsmorgonen och den kvällen fick jag ont i ryggen.

Grammy kallade på Miss Liers familjesköterska och dr Hommel, och John Mather föddes söndag morgon den 30 april. Harold kom hem den kvällen, möttes av miss Liers som höll i baby John [Fg07].

John var ett lyckligt barn. Jag slutade jobba på kontoret, och vi funderade allvarligt på att bygga ett nytt hem för oss själva. Vi köpte en bit mark på Mary Jane Williams egendom för att bygga ett hus där.

Vi flyttade ner i Patterson House eftersom det var bekvämare med barnet. Men vi fortsatte med planerna på att bygga och ansökte om finansiering genom FHA. Vårt lån skulle vara att 4.500 dollar och som skulle betalas på 25 år. Det var det första FHA-lånet som beviljades i Elkader och banken tvekade att engagera sig, men Clarence Murphy, lokal advokat, hjälpte oss och vi fick äntligen gå vidare. Henry Benschneider, 75, kontrakterades för att bygga huset och slutligen blev vår dröm sann.

En gång när jag besökte [Elkader](#) innan vi gifte oss tog Harold med mig på en kanottur uppför Turkey i Iowa. Han pekade ut området med eklunden och sa att han hoppades att en dag bygga sitt hem där. Det är de tomter vi köpt och har bott där i 57 år (1997).

Under tiden hade Pat svårt att bo hos pappa och Millicent så hon bodde med vår familj, hon var nu sju år gammal.

Harold jobbade natt och dag med tidningen. Dave⁸ och Ruby med David sålde till oss och flyttade till [Marcus](#) där de köpte en tidning. Homer tog examen från high school och junior college och Helen kom hem för att arbeta som typograf. Grammy var ensam i sitt stora hus och hon kom ner till kontoret varje dag för att träffa människor. Snabbt lärde hon sig typsnitten och arbetade med det tills hon var nästan 80 år gammal. Hon höll Harold sällskap många nätter när han jobbade. Så småningom sålde hon sitt hus och flyttade in i Patterson House bredvid kontoret. Hon stannade där till sin död vid 84 års ålder.

Efter examen arbetade Homer i butiken ett tag och fick sedan jobb på telefonbolaget som satte stolpar i Minnesota. Han tröttnade på det och återvände till Elkader för att arbeta igen på The Register.

Jag jobbade på kontoret igen och tog John med mig. Han sov på en barnsäng på balkongen och Pat gick i skolan. Många gånger anlidade vi en barnvakt så att jag kunde jobba.

I november 1939 inbjöds jag att ansluta mig till BZ, P.E.O⁹. Jag blev glad eftersom min mor hade varit medlem i avd. E i Iowa City. Även Grammy (Abbie Griffith), moster Roberta Seashore, Roberta Anderson, Margaret Anderson och Mary Anderson. Jag vet att mor skulle ha varit nöjd, ännu mer när min dotter Nancy, svärdottern Jane, barnbarnet Katherine och min syster Pat Breitsprecher också blev medlemmar i avd. BZ.

När John var sex år gammal och gick på dagis föddes Robert Paul på Lenth Hospital. Den 13 september 1945 var en utgivningsdag för tidningen, men Harold kom för att vara med av vår andra sons födsel. Pressen stannade eftersom ingen annan kunde köra den. Bob var också ett lyckligt barn och en glädje för oss alla. En vacker dotter, Nancy Ruth, vårt tredje barn föddes den 8 juni 1947.

Pappa och Millicent hade många problem sinsemellan och hade skilt sig - hon återvände till Boston och pappa kom för att bo hos oss. Vi hade fullt hus med John, Pat och pappa och ett nytt barn.

Flera år innan skilsmässan flyttade pappa och Millicent till södra Iowa nära Leon där de köpte en gård. Pat var med oss, John var ett litet barn och med vår grannflicka Audrey Meyer (Pats vän), tog vi bussen ner för att besöka pappa. Det var undra andra världskriget, så vi hade ingen gas att köra ner. Vi stannade flera dagar - jag red hästarna, målade väggar i huset och försökte vara till hjälp, men hela tiden visste jag att det inte var bra mellan pappa och Millicent.

⁸ Dave var Harolds tvillingbror, Ruby var Daves hustru

⁹ Philanthropic Educational Organization. Ett kvinnligt nätverk för att stödja kvinnors utbildning.

Millicent bad mig ta en promenad med henne och vi hamnade ute i den stora boskapsladan. Hon insisterade på att jag måste få pappa att lämna över sin livförsäkring till henne, men jag vägrade säga att jag inte skulle försöka påverka honom. Jag visste att blev hon var arg på mig.

Vi åt en tidig middag och jag noterade lite vitt pulver på min mat men tänkte att det var salt. Vår buss skulle åka sent på eftermiddagen till Des Moines och vi åkte vidare till Leon. Eftersom det var krigstid, var bussen packad, och vi var tvungna att stå upp hela vägen och jag höll John. Farbror Lloyd träffade oss, och vi skulle övernatta och sedan åka hem till Elkader med buss nästa dag.

Innan farbror Lloyd gick och la sig serverade han tant Hazel och mig lite vin. När jag började gå upp för att lägga mig hade jag en konstig känsla, men trodde att jag var övertrött. Nästa morgon var jag våldsamt sjuk. Ungefär en vecka senare kunde Harold få en speciell tilldelning av gas och körde ner till Des Moines för att hämta oss. Jag var fortfarande så svag att vi var tvungna att stanna i [Marshalltown](#) för att jag skulle lägga mig i parken. Pappa hade också blivit sjuk på gården.

Inte långt därefter skilde sig pappa och Millicent, och pappa kom till Elkader för att bo hos oss. Under en kort tid var han redaktör för Clayton County Register.

Det var fortfarande krigstid och vi använde krigsstämplor för att köpa kött, socker etc. Det var väldigt svårt för pappa att leva utan stora saftiga biffar. Han blev mer och mer missnöjd och bestämde sig för att åka till Kalifornien och bo med Ellen.

Även här hade pappa sina problem och köpte äntligen han en liten gård nära [Hardy, Arkansas](#). När han blev sjuk i diabetes, tog vi honom från ett sjukhus i [Jonesboro](#), Arkansas till sjukhuset i McGregor. Han bodde där och i Marquette flera år tills han flyttade in på Masonic Home i [Bettendorf](#) där han dog den 12 december 1950.

Jag säker på att Paul och Ruth älskade varandra väldigt mycket. Den kärleken testades många gånger under de 24 år de ägnade för att skapa ett hem för sig själva och sina barn. Pappa var en impulsiv person, bara alltför generös. Före sin tid i sin jordbruksperiod såg han aldrig tillbaka, men hade alltid stora drömmar för framtiden, tragedin var att ofta förverkligades inte dessa drömmar.

Mamma var tålmodig och en mycket kärleksfull person. Hon arbetade med pappa, mjölkade kor, uppfostrade kycklingar, städade upp i gamla bondgårdar och var där för oss alla. Hennes "Pappa vet bäst" är typisk för hennes filosofi att uppfostra oss barn.

Paul och Ruth hade ett unikt liv som lämnade mig med normer att leva upp till i samhällstjänst och ansvar för familjen. Deras odysse gav mig styrkor och uppskattningar som jag annars inte skulle ha haft.

I original skrivet på engelska av Louise Mather Griffith